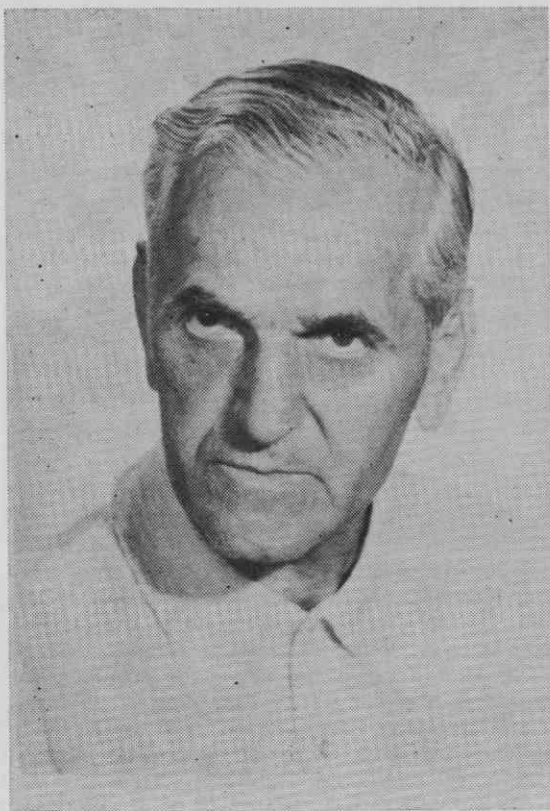

FRANCE DOBROVOLJC SEDEMDESETLETNIK

Z vidika Kronike bi mogli naslov pravzaprav napisati tudi takole: Profesor France Dobrovoljc — 25 let član uredništva in lektor naše revije. Ko so namreč stekla vsa pripravljala dela za izdajanje Kronike in za sestavo uredniškega odbora, so organizatorji imeli v mislih tudi izbiro lektorja, ki naj bi skrbel za lep in enoten jezik v prispevkih. Vrsto let je bil sedež Kronike v Gosposki ulici 15, v znani Turjaški palači; prav tam sta imela svoje prostore tudi Slovenska knjižnica in njen upravnik, naš današnji jubilar, pred nekaj desetletji profesor francoskega in slovenskega jezika. Izbira lektorja potemtakem ni bila težavna, to še toliko manj, ker je profesor Dobrovoljc rad in z vso zavzetostjo prevzel novo nalogo. Od takrat do danes ni zamudil nobene seje in od takrat do danes mu je le malokatera vrstica pri lektoriranju ušla izpred oči. Upamo in želimo, da bi še

vrsto prihodnjih let ne prezrl ničesar, kar bi ne bilo lepo zapisano.

Tu ne moremo nadrobno pisati o vseh področjih, kjer deluje naš jubilar, ker je tega veliko. Velja omeniti, da je bil več kot 12 let tajnik Slovenske matice in je še vedno njen odbornik; še dlje deluje v Društvu bibliotekarjev Slovenije, kjer je vrsto let vodil bibliografsko sekcijo oz. komisijo. Ni pa le član uredniškega odbora Kronike, ampak je bil tudi sourednik in zvest sodelavec strokovne revije Knjižnice. Sicer pa se je ves zapisal raziskovanju Cankarjevega življenja in dela in je izdatno sodeloval s komentarji, bibliografijami in samostojnimi teksti pri Cankarjevih Izbranih delih, Zbranih spisih, prevodih, objavah za mladino in podobno. Znatne napore v tej smeri je strnil v znani in kvalitetni Cankarjev album, ki je izšel leta 1972. Pri vsem tem ne smemo prezreti njegovega sodelovanja pri Slovenskem biografskem leksikonu, pri vseh 8 zvezkih Enciklopedije Jugoslavije, zlasti pa še pri novosadskem Leksikonu pisaca Jugoslavije, ki mu je urednik za slovensko književnost in marljivi sodelavec.

Manj je sodeloval pri Kroniki, kjer je s svojih dveh glavnih področij, ilirske dobe in cankaroslovja objavil dva prispevka: prevod članka Nov opis francoske Ljubljane iz 1813, delo francoskega pisatelja in časnika Jeana Paula Brésa iz Limogesa, ki se je za časa Ilirije mudil v Ljubljani (1953), in Nov odstavek k Cankarjevi bibliografiji (1954). S kraticama F. D. pa je napisal in memoriam Ob grobu našega sodelavca Rafaela Ogrina (1966). Ogrin je bil Vrhničan, sin cerkvenega slikarja Simona Ogrina, in je prispeval za Kroniko nekaj prav zanimivih doneskov za zgodovino vrhniškega mesta, pa tudi Dobrovoljčev rod izhaja iz vrhniške okolice, zato je kar nekako samo po sebi razumljivo, da se je naš urednik poslovil od človeka, ki je bil doma v Cankarjevi Vrhniki, bil pa hkrati dober poznavalec njene lokalne zgodovine.

Celotni uredniški odbor Kronike čestita jubilaru in mu želi, da bi še naprej sodeloval pri reviji z isto vztrajnostjo kakor doslej!

Jože Sorn